

تأثیر تکنولوژی بر افت تحصیلی

پروین آشوری - مشاور خانواده

بحث پیشرفت و افت تحصیلی داوطلبان همواره بعنوان یکی از مباحث تعلیم و تربیت مطرح بوده و سالانه با برگزاری سمینارها، همایش‌ها و جلسات مختلف چه در حوزه وزارت آموزش و پرورش و چه در حوزه سازمانهای فعال در امور جوانان و نوجوانان به این امر پرداخته میشود. یکی از عواملی که مورد توجه کارشناسان و دست اندرکاران تعلیم و تربیت است، و خصوصا در جوامع صنعتی تاثیرگذارتر است، تکنولوژی و رسانه میباشد که علی رغم خدمات اساسی و مهمی که در امر آموزش عهده دار است، در بسیاری موارد نقش مخرب و بازدارنده را نیز میتواند ایفا نماید.

در عصری که ارتباطات بعنوان شاخص پیشرفت جوامع شناخته میشود، کشورهایی که سهم بالاتری از تولید تکنولوژی را دارند بالطبع تاثیرپذیرتر از آن هم میباشند و جوانان و نوجوانان آن جوامع به همان نسبت نیز در این حیطه متاثر از آن میشوند. چنانچه استفاده از تکنولوژی، کنترل شده و با نظارت صحیح صورت نگیرد، نقش منفی آن غالب خواهد شد.

در شرایطی تکنولوژی بعنوان ابزار پیشرفت میتواند مطرح باشد که قدرت تفکر و نوآوری را در دانشآموزان رشد دهد و موجب بالارفتن تواناییهای آنها شود. اما اگر مسئولیت پذیری، نظم و علاقه‌ی تحصیلی را تحتالشعاع قرار دهد، به ابزاری تبدیل میشود که نه تنها دانشآموز را از مسیر اصلی تحصیل دور میکنند، بلکه با تاثیرات مخربی که بر روح و جسم دانشآموز و نوجوان دارند، قدرت تفکر و تمرکز لازم که بابت فراگیری دروس لازم است را کاهش داده، و نهایتا بتدریج موجب افت تحصیلی نیز میگردد.

در خصوص نگرانیها دربارهی آثار مخرب امواج الکترومغناطیس بر سلامت انسان و افت تحصیلی دانشآموزان، سخنها گفته شده و از موضوعاتی است که نظر آگاهان را در این زمینه به خود جلب کرده است. مقداری از امواجی که از موبایل ساطع میشود، جذب بدن می‌شوند و آثار این جذب بر اعضا و جوارح انسان تاثیرات منفی بسیار دارد و چنانچه این اثرات مداوم بوده و کنترل نشوند، بتدریج می‌توانند حافظه‌ی دانشآموز را هدف قرار داده و نهایتا به افت تحصیلی بینجامد. در یکی از کشورهای جنوب شرقی آسیا اخباری حاکی از این بود که دانشآموزی بر اثر افراط در استفاده از بازیهای

کامپیوتری به حالت کما می‌رود و یا دانشآموزی که بعلت استفاده‌ی زیاد از موبایل، بازدهی لازم در ارائه‌ی مطالب را از دست داده است.

در خصوص استفاده از کامپیوتر و فضای مجازی و اینترنت نیز پیامدهایی از نظر آسیب رسانی به سلول‌ها و حتی ایجاد تومورهای مغزی و نیز افزایش فشار خون و اختلال در کارکرد قوای ذهنی وجود دارد. علاوه بر آن، زمانی که دانشآموز از کامپیوتر و فضای مجازی استفاده میکند، شخصیت واقعی خود را در فضای واقعی نمیتواند شکل دهد و طبعا این موضوع میتواند در ارتباطات اجتماعی و تحصیلی او اثرات منفی به بار آورد. همچنین، بازدهی وی در فراگیری کاهش یافته و نهایتا موجب افت تحصیلی میشود. در این ارتباط ایجاد اعتیاد به استفاده از این ابزار وقت زیادی از دانشآموز را به خود اختصاص داده و خود به خود از زمانیکه دانشآموز بایستی به مطالعه اختصاص دهد میکاهد. در انتها متذکر می‌شوم که نقش خانواده همواره بعنوان اصلی و اساسی‌تری عامل رشد و یا عدم رشد شمرده میشود و به میزانی که والدین توانایی کنترل مثبت و جهت دار استفاده از تکنولوژی را داشته باشند، میتوانند در امر پیشرفت و یا افت تحصیلی فرزندان تاثیرگذار باشند. در این خصوص لازم است مراکز آموزشی، که رسالت تعلیم و تربیت را عهده دار هستند، با برگزاری جلساتی با اولیا تاثیر استفاده نادرست و مخرب از تکنولوژی و نیز نحوه برخورد صحیح با فرزندان در ارتباط با میزان استفاده‌ی آنان از ابزارهای رسانهای را آموزش دهند و با بکار بستن نکات ظریف و حساس تربیتی و آموزشی، نواندیشان خود را در بکارگیری صحیح از تکنولوژی‌های موثر در آموزش و ارتباط یاری کنند و بخاطر داشته باشند که تنها با بهره‌گیری از دانش کارشناسان تعلیم و تربیت میتوانند فرزندان را هدایت نموده و با پرهیز از سلیق شخصی کودکان و نوجوانان را در استفاده از لوازم و تکنولوژی روز تشویق و یا نهی نمایند.

به امید روزی که همه در آموختن صحیح کوشا باشیم.